

Hær eller mere i Retning af Folkeøveling. Man kan sige over for os, der ville Folkeøveling, at det er forket, men indtil man har overbevist os om, at denne Maade netop ikke er den, der bedst stemmer med vort Lærv, maa de Herrer tilgive, at vi holde derpaa som det Bedste, og hvad der her er det væsentligste Punkt, som vil komme til at ligge os in mellem, er baade de finansielle og de personlige Ydelsler. Det er dette, vi have søgt efter vor Gøne at stille frem. Selv om de Herrer ikke nu finde det brugeligt, har jeg ikke opgivet mit Haab om, at der maatte ved fortsat Behandling kan komme noget Mere frem, som kan blive optaget af Mindretallet, f. Ex det henfasteede Forslag fra 1872 om Reservebataillonerne. Jeg vil derfor opfordre det ærede Medlem til, saa ofte vi behandle denne Sag, at se noget mere venlig paa vore Forslag. Jeg har ogsaa Haab om, at naar vi komme til at behandle et senere Uffnit, ville vi dog nok blive enige trods den tilsyneladende store Uenighed, der var tilstede isjor.

Ordføreren (Bojzen): Naar jeg ved Forhandlingens Begyndelse tillod mig forholdsvis udførlig at fremsætte de Betragtninger, der have ligget til Grund for Fleraltets Forslag, var det væsentlig for at raade Bod paa, at Betænkningen paa en Maade er forholdsvis kort, hvilket har været en Følge af den indskrænkede Tid, man har haft i det nedsatte Udvalg. Jeg har derimod ikke kunnet vente, at dette vilde blive Udgangspunktet for en Diskussion her i Salen af alle Detailler, og en saadan skal jeg heller ikke gaa til. Dog er der enkelte Ting, som jeg dels maa modsiges dels maa forklare nærmere. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) sluttede sin Udtalelse med en almindelig Fordømmelse af den flette Udrustning, den flette Jørelse, den flette Uddannelse, som Fler-tallet havde tænkt at give Hæren. Jeg skal ikke nu komme ind paa denne Række af Betragtninger, da det ikke henhører under det Uffnit af Lovforslaget, der er under Forhandling, men jeg skal kun sige, at det ærede Medlem under et senere Uffnit vil komme til at mangle Beviser for disse Udtalelser. Derimod kunde der synes at ligge noget Mere til Grund for hans Beregning af det Antal Mergange, som Fleraltet maa komme til at foreslaa til Rytteriet, naar det skal sættes paa Krigsfod. Det ærede Medlem har dog vistnok her gjort sig skyldig i nogen Feilregning. Jeg skal minde om, at der foreslaas indkaldt en Rekrutstyrke af 375 Mand til Rytteriet eller 125 Mand til hvert Regiment. Dersom man beregner Dekrementet til de tidligere anslaaede 14 pCt., saa vilde Styrken gaa temmelig betydelig ned; men jeg skal minde om, at allerede inden Hærens Lov forelagdes, i 1867, var man bleren opmærksom paa, at det saaledes anslaaede Dekrement ikke vilde være rigtigt, idet man ikke bør sætte

det til 14, men kun til 7 pCt. Gaar man ud derfra, vil man finde, at Styrken i Rekrutskolen ikke vil synke stort under 350 Mand, og denne Styrke vil i 5 Mergange udgjøre 1750, hvilket altsaa nærmer sig den Styrke af 1,800 Mand, som jeg har nævnt. Ikke desto mindre har jeg indrømmet, at de 5 Mergange ikke vilde være tilstrækkelige til at sætte Rytteriet paa Krigsfod, og navnlig, naar man desuden skal regne Erstatningsmandskabet med, ville 6 Mergange fuldt gaa med; men paa den anden Side har man beregnet den Fordel for de Bærnepligtige, der aftjene deres Bærnepligt i Rytteriet, at de i det væsentlige fritages for Tjeneste i Forstærkningen. Skulde man imidlertid ved nærmere Overveelse erkjende, at 6 Merganges Indkaldelse til Rytteriet paa Krigsfod vil blive forholdsvis meget for den paagjældende Del af de Bærnepligtige, vil denne Feil kunne rettes ved at indkalde et ubetydeligt større Antal til den første Rekrutskole, hvilket vi vel let kunne blive enige om. — Den ærede Ordfører for Mindretallet rettede sin Argumentation væsentlig mod to Sider af Fleraltets Forslag: Landeværnet og Liniehærens Fodfolk. Hans Argumenter mod Landeværnet forekom mig at være noget svage og en Del af dem ikke lidet søgte. Naar han saaledes gjorde gjældende, at Regimentstabs Indførelse ingen Betydning vilde have, fordi Regimentsskredene vilde blive saa spredte, at en Regimentsschef ikke kunde have Overfigt over sine Batailloner, saa er dette en Misforstaaelse af det ærede Medlem, da det selvfølgelig forudtætt, at de til et Regiment hørende Landeværnsbatailloner ligesaa fuldt sammentrages i deres Anvendelse som ethvert af de andre, og at de altsaa ikke komme til at ligge Regimentsschefen fjernere, end at han vil kunne overse dem. Men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at han paa et andet Punkt har Ret, idet Fleraltet har gjort sig skyldigt i en Sammenlignelse. Det ærede Medlem har Ret i, at Bestemmelsen om 45 Mars Aldersgrænsen for Premierlieutenanter vil komme til at virke forstyrrende paa Afdelingen til Landeværnet. Men det ærede Medlem vil let se, at Tanken dermed vilde han ikke have behøvet at misforstaa, naar han ikke havde puffet det, idet Tanken dermed selvfølgelig er den, at ved den Aldersgrænsen, hvor Uffedigelserne foregaa i Fodfolket fra Linietjenesten, skulde Afdelingen til Landeværnet staa aaben. Jeg indrømmer, at dette staa der ikke, og jeg erkjender, at en Rettelse her vil blive nødvendig. Den Indrømmelse gjør jeg det ærede Medlem, men jeg tror ikke, at Misforstaaelsen laa saa nær, som det ærede Medlem mente. Den ærede Ordfører for Mindretallet gjorde fremdeles gjældende, at Fleraltet ikke havde holdt sit i Betænkningen givne Løfte, at gjøre de foreslaaede Landeværns-Uffdelinger stærkere end de nu bestaaende Forstærknings-Uffdelinger. Jeg tror, at heller ikke deri har det ærede Medlem Ret; thi de Punkter, hvori de fore-